

I ønsket om at fremme det fredelige samliv i befolkningen på begge sider af den dansk-tyske grænse og dermed tillige i almindelighed at fremme udviklingen af venskabelige forbindelser mellem kongeriget Danmark og forbundsrepublikken Tyskland og

under henvisning til artikel 14 i den europæiske konvention om menneskerettigheder, ifølge hvilken alle de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder skal sikres enhver, således at ingen må underkastes forskelsbehandling på grund af sit tilhørsforhold til et nationalt mindretal,

erklærer den kongelig danske regering til bekræftelse af de for dette mindretal allerede gældende retsgrundsætninger — således som de også har fundet udtryk i den erklæring, som den daværende danske statsminister Hans Hedtoft den 27. oktober 1949 afgav overfor repræsentanter for det tyske mindretal i Nordslesvig (det såkaldte Københavnsnotat) — følgende:

I.

Efter dansk ret — grundloven for kongeriget Danmark af 5. juni 1953 og anden lovgivning — nyder enhver statsborger og således også enhver, der tilhører det tyske mindretal uden hensyn til det af ham benyttede sprog, følgende rettigheder og friheder:

1. Den personlige friheds ukrænkelighed,
2. lighed for loven,
3. tros- og samvittighedsfrihed,
4. ytrings- og pressefrihed,
5. forsamlings- og foreningsfrihed,
6. ret til frit at vælge erhverv og arbejdssted,
7. boligens ukrænkelighed,
8. ret til frit at danne politiske partier,
9. lige adgang til enhver offentlig stilling efter evner, egnethed og faglige kvalifikationer, d. v. s. at der med hensyn til embedsmænd, funktionærer og arbejdere i offentlig tjeneste ikke må

gøres forskel mellem personer, der tilhører det tyske mindretal, og andre statsborgere,

10. almindelig, umiddelbar, lige, fri og hemmelig valgret, der også gælder ved de kommunale valg,
11. ret til at påkalde domstolenes beskyttelse, hvis nogen anser sig for at være krænkede i sin ret af myndighederne,
12. ret til ligelig behandling, hvorefter ingen må forfordes eller begunstiges på grund af sin afstamning, sit sprog, sin herkomst eller sin politiske anskuelse.

II.

Som en følge af disse retsprincipper fastslås hermed:

1. Bekendelsen til tysk nationalitet og tysk kultur er fri og må ikke af myndighederne bestrides eller efterprøves.
2. Personer, der tilhører det tyske mindretal, og deres organisationer må ikke hindres i, i tale og skrift, at benytte det sprog, de foretrækker. Anvendelsen af det tyske sprog for domstolene og overfor forvaltningsmyndighederne retter sig efter de herom i lovgivningen fastsatte forskrifter.
3. Almendannende skoler og folkehøjskoler (også faglige) samt børnehaver kan som følge af det i Danmark gældende princip om undervisningsfrihed oprettes af det tyske mindretal i henhold til lovene.
4. Da forholdstalsvalgmåden i henhold til kommunallovgivningen anvendes ved nedsættelse af udvalg i de kommunale råd, deltager repræsentanter for det tyske mindretal i udvalgsarbejdet i henhold til deres antal.
5. Den danske regering anbefaler, at der indenfor rammerne af de til enhver tid gældende regler for radioens benyttelse tages rimeligt hensyn til det tyske mindretal.